

Γιάννης 'Υφαντῆς

Ποιήματα

ΕΧΩ ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ ΠΙΑ

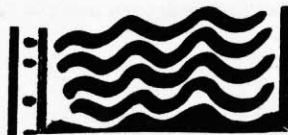
"Εχω τελειώσει πιά· κι ἂν εἶναι πού
 μέ βλέπετε ἀνάμεσά σας
 εἶναι πού αὐτό τό τέλος ἔχει
 κάποια διάρκεια. Ναί

ἔχω τελειώσει πιά· τό βάρος
 ἔγειρε πρὸς τό θάνατο κι ἡ γνώση
 μένει σάν τό ἐλάχιστο ἀλάτι π' ἄφησε
 πάνω στό βράχο ἡ μεγάλη τρικυμία.

"Εχω τελειώσει πιά. Οἱ ζωντανοί
 βλέπουνε δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι
 χρειάζονται κραυγές καμώματα ἀποδείξεις
 πράματα πού κουράζουν τήν ψυχή, τήν κίνηση
 τῆς ψυχῆς

μέσ' στό βαρú ἀέρα τῆς ματαιότητος.

"Α οἱ νεκροί τί ἀνακούφιση οἱ νεκροί μέ πλησιάζουν
 σωμαίνουν δέ γυρεύουν ἐξηγήσεις ξέρουν
 πόσο ἀθῶος εἶμαι ξέρουν
 πόσο ἀθῶοι εἶμαστ' ὅλοι μέσ' στόν ὕπνο μας.

ΤΙ ΕΙΠΕ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ

Πλάσμα τῆς Τύχης τί γυρεύεις νά σοῦ πῶ
 ἐγώ πού σωμαίνω

μιλώντας μ' ὅλα τά στόματα;

"Εκεῖνο πού μπορεῖ νά μιανθεῖ δέν εἶναι ἱερό.

"Εκεῖνο πού μπορεῖ νά προδοθεῖ δέν εἶναι μυστικό.

"Εκεῖνο πού ὀρίζεται
 περιορίζεται.

Γιέ τῆς 'Ανάγκης τί γυρεύεις νά σοῦ πῶ;

ΤΟ ΜΑΥΡΟ

Καί προχωρήσαμε στήν ἀκρορροματιά

"Εκεῖ πού τά πλατάνια γδύνονταν τή φορεσιά πού δέν ἀντέχει (ὅπως
 ἔλεγες)

Τή λάμψη τοῦ χιονιοῦ.

"Εκεῖ πού ἀπελπισμένα τά χιλιάδες πλατανόφυλλα ἀπλώνουν νά πια-
 στοῦν τό ἔνα ἀπ' τ' ἄλλο νά γλυτώσουν ἀπ' τό μαῦρο.

Τό μαῦρο πού χωνεῖ ὅλα τά χρώματα

Πού καταπίνει ὅλες τίς φωνές καί λύνει

"Όλα τά σχήματα· τό μαῦρο

Πού θρέφει τά κυκλάμινα κι ἀνάβουε

Μπρός στήν εἰκόνα τῆς 'Αγίας 'Ερημιᾶς.